

Felelős szerkesztő:

HALÁSZ IMRE.

Szerkesztőségi iroda:

Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Szétküldés körül panaszok a szerkesztőségnek küldendők be.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadó-tulajdonos:

HALÁSZ IMRE.

Kiadó-hivatal:

Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4.)

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

Egy évre... 20 ft. (Magyarországon)

Egy szám ára 6 krajczár o. é.

Hirdetéseket a kiadóhivatal által árjegyzék szerint számítanak.

Előfizetési felhívás KÖZÉRDEK

POLITIKAI NAPILAPRA.

A „Közérdek” hetenként hat... leggyorsabb politikai lapok... mint reggeli lap egész íven...

Előfizetési feltételek.

Budapest, házhoz hordva és vidékre, postán küldve...

Az előfizetési pénzek a „Közérdek” kiadóhivatalába...

Gyűjtőnek minden tízre egy tisztelet-peldány jár.

Videki előfizetéseket legelőszörében postai utalvánnyal eszközölhetők.

A „KÖZÉRDEK” KIADÓ-HIVATALA

(FRANKLIN-TÁRSULAT egyetem-utca 4. sz.)

Budapest, január 12.

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

A pénzügyminiszter ur „bizalmas” jellegű leleplezései a pénzügyi helyzetre vonatkozólag...

aritmétikailag tekintve, nem oly ke-

mer az, mint első tekintetben látszik.

Hisz ama tetemes deficitben ott rejlik

6 milliónyi építkezés s egyéb befektetés,

15 milliónyi vasutgarancia, tetemes

összegű törlesztési hűnyada az egyes

államadósságoknak, továbbá a vasuti

kölcsönök kamatainak azon része, mely

a még most gyengén jövedelmező áll-

lamvasutak tiszta hozadékát által nem

fedeztetik. Összefoglalva a kiadások

azon elemeit, melyeket rendes és nor-

malis kiadásoknak tekinteni nem lehet

s melyek directe vagy indirekte a be-

fedettség fogalma alá vonhatók, úgy

találjuk, hogy ezek összege legalább

25 millió forintra ug.

Mi nem abban látjuk a helyzet leg-

komorabb oldalát, hogy a pénzügyi

bizottság mérlege 25 millió deficitet

mutat, a való pedig meglehet 35 mil-

liót tüntetend föl: hanem abban, hogy

új adóforrások megnyitására

irányzott törekvéseink megvalósulása

nemcsak végtelen hosszúra húzódik,

hanem ez irányú kilátásaink az adóügyi

bizottság keze alatt mind szerényebb

mérvekre zsugorodtak össze.

Tizenkét milliót várt a pénzügyi

miniszter ur új adójavaslataiból, midőn

azon azokat előterjesztette. A pénzügyi

bizottság mai ülésében constatálta, hogy

részint alaposabb tanulmányozás, részint

a javaslatba hozott módosítások

folytán olyannyira leszállította remé-

nyeit, hogy az új adóktól, — az elej-

tendő 5% rendkívüli pótlék nélkül —

ma már csak öt milliót vár.

Pénzügyi helyzetünk legkomorabb

oldala adóforrásaink csekély fejleszthe-

tőségében fekszik. S erről annál jobban

meggyőződünk, minél tovább tanulmány-

ozzuk államháztartásunkat.

Hisz chronicus deficitünk, ha a

kellő takarékoság foganatja vétetik,

30 milliót nem nagyon haladhat túl, —

még a mi nagyon szigorú felfogásunk

szerint is. Ha indirekt adóinknál siker-

ülend megmentenünk ama 12—13

millió forintot, mely most a vámszö-

vevények felszeg határozmányai követ-

kezében veszendőbe megy; ha to-

vábbá a vasuti garantiát — a hitelvi-

szonyok javultával — periodicus lu-

telművellet segítségével teremthetjük

elő; már e két nagyobb szabású pénzü-

gyi művellet megközelítőleg eltüntet

a chronicus deficitet. De most egyiki

reformra sines rögtöni kilátás; —

a vámszerződés csak 1877 végén jár-

le, állami hitelünk meg van igénybe-

veve, az állam hiteltelnek meg van jár-

lata. Oly tények ezek, melyekkel szemben

csak heroicus eszközök segí-

thetnek: a kölcsönkölcsönök részleges

elfogyasztása s nagyobb adóforrások

nyitása ama két eszköz, melyhez —

természetesen erősebben folytatva a

a már megkezdett takarékosági poli-

tikát is — rögtön nyulhatunk.

Nézetünk szerint nincs más men-

delet, mint vagy tetemes, talán 12—14%-

nyi pótlék kivétele valamennyi direct

adóhoz, vagy az általános jövedelmi

adó behozatala. A cél mindegyiknél

ugyanaz; hogy melyiket alkalmazzuk

a két fájalmas művellet közül, erre

nézve az a kérdés dönt: melyik műve-

let fűj és sebez kevésbé, melyik lát-

szék minden keményége mellett is,

alább igazságosabbnak.

Indirect adóink fejlesztésétől a mai

viszonyok közt nem lévén, nincs más

út, mint a direct adók fokozása. Mi az

ugyis terhes direct adók fokozását

ez ügyben ilyféle hajlamok szerepet

néztek, hogy a kérdés még az oly fon-

tos takarékosági szemponttal sem áll ok-

ozati összefüggésben. A nyugdíjazások szük-

sége az ősi hadgyakorlatok alkalmá-

val vált meggyőződéssé döntő körökben

s e tekintetben nem pénzügyi, nem is poli-

tikai, hanem tisztán katonai szempontok

voltak mérvadók.

A tegnapi minisztertanács-

ban, melyben minden miniszter részt vett,

a pénzügyminiszter az idei költségvetésre

vonatközlőleg több új adatot terjesztett

elő. Aztán a parlament legközelebbi ten-

dőinek sorozata fölött folyt a tanácskozás.

A legújabb kölcsönről szóló

törvényjavaslatot a pénzügyi bi-

zottság rövid idő múlva tárgyalás alá

veszi.

A miniszteri számvevőéségek

hatáskörének szabályozásáról ír mulkói

czikkünkre azon öröndetes és értesülést ves-

szük, hogy a kereskedelmi miniszter már

most megvélve hasonlított ki köredekkel

szabályozta ügy-osztályainak hatáskörét,

s egyuttal a számvevőéségek, személyzeti

ügyeit illetőleg az előző osztálynak ren-

deltéle alá.

A tervezvárosi választók te-

kinélves vezér-egységének egy része,

mint értesülünk, Brill Miksa németalföldi

konsult kívánja képviselő-jelöltül felép-

teni.

Ujabb időben számos fővárosi és vidéki

üggyed dívatba hozta, hogy ha a semmitü-

széknel valamely ügyük volt, a bírákat laká-

saikon rendre felkeresték, hogy szóval infor-

maljanak és pártfogásukba ajánlják ügy-

üket. Ezen látogatások által a semmitüszéki

bírák nemcsak hogy a referendák előlék-

tésében akadályoztatnak, hanem számos

ügyvéd ilyen szóbeli információt, mely

néha a látogatás-jegy átadásából állott, a

felelők igen nagy költséget számított

fel. A semmitüszéki bírák ezen visszaélés-

nek elejét vevendő és lakásukon végezendő

munkákra szánt idő háborítatlanságát bizo-

sították, — mint értesülünk — teljes

üléssel kijelentették, hogy ezental szóbeli

értesítést többé senkiktől nem fogadjanak

s egyuttal az iktatót is utasították, hogy

újörve az ügydarabok referensét meg ne

vezezzék. A semmitüszéki példáját nem

sokára a legfőbb ítélszék és a pesti ki-

rályi tábla is követni fogja.

A képviselőház számvevőgő

bizottsága a háznak 1873. aug. 1-től

1874. júl. 31-ig terjedő számadását átviz-

sította s azt az illető nyugtákkal igazoltak

találván, Lisznai pénztárnaknak absolu-

toriumot adott. Egyébiránt a bizottság

szigorúan takaré

o. Peleszky István, VI. o. Molnár Antal, VII. o. Balogh János, VIII. o. Szilágyi Dezső, IX. o. Szeniczey Ödön.

Az osztályok előadójából alakult központi bizottság ma délután nyomban az osztályoktól megkérte az osztályok által elfogadott javaslatokat. Ezután tárgyalta a bizottság az 1848. évi V. t. ez. 5-ik §-át pontja némely tételeinek módosításáról szóló törvényjavaslatot, és azt némi stílusjavással és néhány módosítással elfogadta. Ezután tárgyalta a bizottság az 1848. évi V. t. ez. 5-ik §-át pontja némely tételeinek módosításáról szóló törvényjavaslatot, és azt némi stílusjavással és néhány módosítással elfogadta.

A képviselőházi bizottságokból.

A pénzügyi bizottság mai ülésén Szöllősi Kálmán előterjesztéssel az 1875-iki költségvetés mérlegét, a mint az a bizottság az előirányzatot tett módosításai folytán alakult. A mérleg föltételei a következők:

Table with 2 columns: Item description and Amount. Includes 'Rendes kiadások', 'Rendes bevételek', 'Hiányzik', 'Arendkívüli költségvetésben a bizottság 3.080.221 forint törlést s a hiányt itt 21.159.108 ft.

A két hiány együttesen 25.417.502 ft. s ez a deficit az, mely a pénzügyi bizottság tárgyalásai után 1875-re fennmarad. Ez előterjesztés után felszólal:

Ghyezzy pénzügyminiszter: Mielőtt a bizottság az előterjesztett hiány fedezetének módjához hozzá szólna, szükségesnek tartja előterjeszteni a kormány által tervezett fedezeti módokat s az állam pénzügyeinek jelenlegi állapotát.

A legutóbbi kölcsönből, teljesítve ebből decemberben a jan. 1-rci 9.500.000 ft-ot fizettek is, 1875-re haimrezként millió ft maradt fenn.

Ezenkívül az állam 1874. decz. 31-én tízenkét millió pénztári készlettel. (Itt megjegyezték, hogy ez oly tetemes pénztári készlet, hogy az illyennel a magyar állam 1869 óta nem bírt.)

Ha tehát — ugymond Ghyezzy — a kölcsönből akarnak fedezni a deficitet, semmi sem volna egyszerűbb, mint azt mondani, hogy a 25 millió deficitet bőven fedezik az elősorolt tételek. O azonban más utat ajánl: az ország iránti kötelesegeket más utat ajánlani.

Tudvalevő, hogy nálunk az adók igen egyenetlenül folynak be. Az államnak nagy fizetési vannak az év első felében: az adó nagyobb része pedig az év második felében foly be. Ha az elősorolt tételekből akarnak fedezni az összes kiadásokat, az év első felében mind a 32, mind a 12 millió igénybe vétetik, de ez részben megtérül az év második felében s 1876-ra mintegy hat millió marad fenn.

A pénzügyminiszter azonban a deficit fedezésének más útját ajánlja és pedig a következőket: A deficit 25 millió. Ebből 1875-ben 12 milliót a kölcsön által ajánl fedeztetni, mely összegnek fele új beruházás s kasszakerék költsége, másik fele azonban valóságos igazgatási kiadás.

Fedezendő még 13 millió. Ennek fedezésére az adómélt, vagy új adók behozatalát ajánlja. A pénzügyminiszter ezután sorra veszi a képviselőháznak e részben már előterjesztett javaslatokat s reflectál azon változtatásokra, melyeket a javaslatokban az adóügyi bizottság tett.

A tőkeamat, nyilvános társulatok, s a bányászatról szóló javaslatokról azt jegyezi meg, hogy a bizottság a javaslatokat közgazdasági érdekekben javította; attól tart azonban, hogy e módosítások eszöriaják az illető javaslatok finansziális eredményét.

A vadászati adóból hozzavetveleg 600 ezer forint var. A házidóllal, az adóügyi bizottság változtatásai szerint, mintegy 1.200.000 ft-t többletet.

A bélyeg- s illetékekből 300.000 frtot. A vasúti gőzhajózási szállításlról szóló javaslatot illetőleg megjegyzi, hogy az előbbin számszámok (melyek a közös pályák osztrák vonalaira is reflektáltak) nem helyesen vettek fel. Megjegyezi azt is, hogy a javaslat, az ezzel egybekötött elemunkálatok miatt, kihirdetése után legalább hat hónap múlva léphetne életbe. Ezekről aztán, azon reményben, hogy a javaslat még januárban elfogadjatik, az ezután várható jövedelmét 1.800.000 frtra teszi.

A fényüzési adókról szóló javaslatot az adóügyi bizottság annyira változtatta, hogy e javaslatból, úgy a mint a bizottság tervezi, legfeljebb 100.000 frtot var.

A kereseti adóról szóló javaslat eredményül (tekintve véve, hogy a kereseti adó-javaslatot a bizottság még nem tárgyalná ugyan, de ez ellenben számos kifogás emelhetett) a miniszter legfeljebb 1 milliót vesz föl.

Mindenzen adójavaslatok várható eredménye tehát öt millió ft.

Marad még 8 millió az adómélt által fedezendő. Ez összeg fedezésére magas adópótlékok tenné szükségessé, a minék a valóságos adó-miniszter nem tartja oszkerének. Kijelenté tehát, hogy 5% adópótlékról szóló javaslatát is visszavonja, s e helyett indítványozza majd az általános jövedelmi adó

behozatalát, a melyre vonatkozó törvényjavaslatát közelébb a képv. ház elé terjeszti.

A miniszter ezek után elősorolja kilátásait 1876-ra. Az ő számításai szerint, ha a 13 millió adómélt megteremtik, 1876-ra mintegy 26 milliót vihet át az állam, s ehhez hozzászámítja a közös aktívák, a vasutak előlegeiből visszafizetendő összegeket, valamint azt is, hogy az új adók már az egész 1876-dik évben szedtetni fognak.

A miniszter után többen emeltek szót, névszerint: Wahrmann a pénz-ügyi bizottság által teendő jelentős módosításokról szólott és azon elvetet emelte ki, melyeket abban bővebben kifejtetni ohajtana. Hlyenek mint értesülünk a közös had- és honvédsereg leszállítása, a járadéki kisebb kölcsönök az állam jöszágok eladása és a bank-kérdés. Ezután a pénzügyminiszter állításának némely fejtegetésébe becsatlakozott. Utána Horn hasonlólág a miniszter némely állítását cáfolgatta. Wahrmann a hadseregre vonatkozó nézetét támogatja, maga is ohajtja a leszállítást, a többire nézve azonban kijelenti, hogy nem fogadhatja el.

Ghyezzy pénzügyminiszter bővebben válaszol az ellenvetésekre és tervezetét részletesen kifejti. Minthogy azonban e viták mint a miniszter és ellenkijelentel, csak előkészítő és mintegy bizalmasak, ezekről bővebb részletekkel nem szolgálhatunk.

Az adóügyi bizottság ma este tartott ülésében hozta kezdetét az új adójavaslatokra vonatkozó jelentéseinek hitelesítéséhez.

A vasúti és gőzhajózási szállítási használatának megadóztatásáról szóló javaslatot a bizottság elfogadta ajánlja az ország pénzügyi helyzetére való tekintettel, s azért is, mert méltán a vasúti szállítási használatának megadóztatása ezen adóval közvetetté válna, mely könnyen elvételhetné a pénzügymin. által előterjesztett adatok alapján a vasúti szállítási megadóztatásból 2.030.000 ft, a gőzhajókra való szállításból 200 ezer frtot lehet remélni. A vadászati és vadászati fegyverek megadóztatásáról szóló javaslatra vonatkozó jelentés tárgyalásán a bizottság Tisza és Irányi indítványára elfogadta azt, hogy az egyes törvényjavaslatokból várható pénzügyi eredményekre nézve a bizottság véleményét nem mondja, annál is inkább, miután ezen szempontból nem is tárgyalta az illető javaslatokat; a mibe a pénzügyminiszter is beleegyezett, egyszerűen azt kérvén, hogy azon adóemelésre nézve, melyeknél a várható pénzügyi eredményeket illetőleg adatokat terjesztett elő, ezen adatok, illetőleg a várható bevétel többlet a jelentésben megemlíttessék.

A bor- és husfogyasztási adóról szóló törvényjavaslatnál Lónyay grófkijelenté, hogy ezen törvényjavaslatnál nem ért egyet és erre vonatkozó javaslatát a házban el fogja mondani. E nyilatkozat folytán Tisza Kálmán is kijelenté, hogy miután egy általános jelentést nem terjesztend elő a bizottság, különvéleményt nem fog beadni, az egyes törvényjavaslatoknál sem, de fenntartja magának, hogy eltérő nézeteire nézve a házban nyilatkozhassék. Ugyanígy nyilatkozott Irányi, kinek nézete szerint adófölemelésre egyáltalában nincs szükség, hanem az államháztartás nincs lehet más módokkal is segíteni, melyekre nézve részletes javaslatot egy általános különvéleményben elő fogja terjeszteni.

Hitelesített végül a házadóról szóló törvényjavaslat és jelentés. — Hátra van még a fényüzési adóról szóló javaslat, melyet a bizottság legközelebbi ülésében tárgyalás alá veend.

Vidéki levelezés.

Munkács, jan. 8. Munkács, Bregmege társadalmi életének ipars- s utárlózatának gyopontja, a magyar földiek kereskedelmének kulcsa, s így, mint az északi országok nagy részével egyenes összeköttetésben álló végpont, egykor talán nagy dolgok véghezvitelére hivatott hely, — melyről azonban még most korai idő lenne elmondani, annál inkább, mivel sem a kereskedelmi és stratégiai szempontból terbe vett vasut kiépítve, sem pedig a természetjáró erődítvények, melyeknek e völgy nagy bőségében van, mesterséges módon nincsenek úgy átalakítva, hogy azoknak tarthatóságáról s fontos hivatásáról meggyőződve lehetnénk.

Társadalmi életünknek egyik nagy momentumuma Pásztélyi János munkácsipüspökkel történt kinevezése, mely tény városunkban s vidékén a legkellemesebb hangulatot idézte elő. A magyar kormány gyors eljárása ez ügyben, mely háliára kötelezte mindazokat, kik az e vidéken is némelyek által megindított hallatlan korteskedés szemlélei voltak, a nélkül, hogy talán hivatalos beavatkozásuk által a kormány intézkedését megnehezíteni, vagy annak útjába akadályokat gördíteni helyén valónak találták volna. Annál nagyobb indignációval fogadtattok tehát Popovics képviselőnek a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterhez intézett interpellációja, különösen pedig a nagy garra! hirdettet hivatkozás az összes kárpátjai nemzetiségekre, kik ez ügyben Popovicsot képviselőjükül elismerni épenséggel nem hajlandók.

Tudomásunk szerint az ujon kinevezett püspökhöz napokint intézetnek testületük s egyesek részéről hódoló s üdvözölő filarok, melyekben szívesen módon hanglyoztatnak a megelégedés és öröm érzetei, hogy egy enyveslelkű s hazafias érzelmű főpásztor üdvözölhetnek élükön, mint a minő Pásztélyi. Kik állanak tehát a Popovics háta mögött? s kik azok, kikre interpellációja által a bizottsággal hivatkozás a haszti trófulum, kiknek vagy eszközül szegődött, s az ecclesia docens gárdájából egy pár rokkant vitéz, kik látatlanul valaha jobb napokat is, s kik mesés nagyságu könyveket írnak az egykori husos fazekak után, melyeknek tartalmában csak egy évtized előtt is elég lélekszemet-

lenül daskálkodtak, nem nevezhetők népmég ott vagyunk, de a jövendő nemzedék csak a krónikából fog róluk tudomást tezezhetni, mintegy régmúlt idők kődbevezetése emlékeiről. A hesseni fejedelem meg azon fajtából való volt, mely Németország csak egymást egyensúlyozó államok fötárazójában ismert; kizárólag egy állam-borsok országának — mindentabszolutezó fennhatóságú ellen kézzelabszolutezó küzdött, és Ausztria hagyományos sulyát Németországban isteni jognyánál tisztelte. A hesseni fejedelem élete utolsó szakának szomorú végzete e hitnek, e küzdesnek, e tiszteltnek következménye. Ausztria mellett fegyvert fögött nyíltan utogondolat nélkül szazt trónját vesztette és duzzogva, gyűlölközve visszavonult a királyi Prága egyik régi hercegi udujába — megtörve, de meg nem hajolva.

Nevezetes, hogy a bécsi sajtó nem győzi gúnyval, megvetéssel, rágalmal tetezni a fejedelmi koporsót. Igaz, régi módi páriarhalis német duodezszarnok volt és mint magüember nem olyan a k. „kellemesnek” szoktak találni. De ha volna a bécsi sajtóban osztrák érzület, azt méltányolnák mindeneslégg, hogy Ausztria barátja volt. Mint ember pedig halála múltból, ama fejedelmi atyjafián leténel, kik az alamszina képen meghagyott trónuson ékeskednek — porosz borszolgáuk.

Az alkotmányos párt körében nagy az öröm azon győzelem felett, melyre a párt a krajnai kereskedelmi kamara a osztályaiában viradt. Az első választást a kereskedelmi miniszter megsemmisítette volt. Csupa szlovén és klerikális lön akkor a tisztségekre és választmányi helyekre megválasztva; ma tulynomlag liberális németek. Dacára annak, hogy föltete alárendelt jelentőségét tulajdonítunk az egész tisztelt kamarának, de mindenképpel tisztviselői és választmányja politikai hitvallásának, mégis regisztráljuk a hirt, persze nem örömmel, hanem kórjelképpen. Elesen illusztrálja az, hogy a pártszellem és nemzetiségi viszály mily mélyen, gyökeresen megragadta Ausztriának nemcsak politikai, de társadalmi életét is, midőn a közgazdasági és kereskedelmi érdekek semleges terén a politikai, sőt egyházi pártvallás a döntő. Ha Ausztria politikai közvéleményében meg volna a kellő tárgyalosság tiszta látása, nem lenne győzöképpel, mely így örömhírben ne szomorúkodnék.

A közéleti képviselőválasztásra semmi tömörülés vagy az előbbi választások alkalmából vont következtetés alapján a fontosabb pontoknak elfoglalására irányzó törekvés egyáltalán nem észlelhető. A Deák-párt, melynek ez feladata lenne, teljesen tétlen. Igaz, hogy az ellenkező működésre az ellenpárt épen nem ösztönöz, de ez nem lenne mentésig, ha esetleg a kerület a kormánypártira nézve elveszne.

Beregmege felvidéki kerületében a jelöltek már jelentek meg; olyformán azonban, hogy az ember gondolkodába esik, vajjon a hét szilváfa, képességek nélkül, qualifical-e a képviselőség viselésére?

Az Oñenheim per szükségképp hatása az osztrák parlamentárismusra már előre veti árnyát. Hiába mutat az osztrák sajtó a mi közviszonyaink zilalságára, melyben a korrupciónak is jókora része volt. Az talán még sem volt akkora, de semmi esetre sem nagyobb annál, mely a Reichsrath két házat inficziálta. S azért egyaránt fontosnak és valószínűnek tartjuk a hirt, mely Ausztriára nézve is egy inkompatibilitási törvényeket hivatkozta. Ugyanis a jobbkezők (a németek és más nemzetiségű nagybirtokosok másrészt konzervatív ellenek) körében ismételen felmerül a kérdés — írja az egyik megfigyelő — értesült vidéki közlönye — vajjon nem volna-e időszerű oly törvény létesítésére törekedni, mely megtiltszítaná a képviselőházat oly elemektől, melyek sokkal nagyobb mérvben kötöttek magánérdekekhez, mint a hogy az a törvényhozó függetlenségével és elfogulatlanságával összefér. A sajtó, valamint a nagy közönségben már hazumaló idő óta nyilvánuló hangulat indokolja annak szükségét, hogy a parlament tekintélye olyan megtámadatásoktól megóvassék, melyek azt végleg megingatnák. Hányszor nem mutatták föl a mostani képviselőháznak valamennyi igazgató tanácsosai teljes lajstromát. Ezzel szembe vehető, hogy nem az alsóházi ellenkező feladata, a mai kamarának, mely az alkotmányos párti törekvés uralma alatt áll, tekintélyes erősbőlétet élvez. De az ellenkező azon részének, mely a Reichsrathba lépett, nem közönség dolog a parlamentárismus hírneve, s az összeférhetlenségi törvény javaslatával ő is hozzá akar járulni a tisztítási processushoz.

Ez értelemben a jobbkezőpárt köré már a legközelebbi ülésésk alatt megrende a szükséges intézkedéseket, hogy ez ügy a képviselőház napirendjére kerüljön. A mi az alkotmányos pártot illeti, remélhető, hogy szívesen felhasználja az alkalmat, melylyel többszörösen Verwaltungrathjait és hasonló érdekeket saját képre rendeltetéseöknek viszszaadhatták. A magyar országgyűlés oly példát adott, mely valóban utánzásra méltó.

Eldig a conservatív organum közléménye. Az egész bécsi alkotmányos párti sajtó ignorálja, a mit jó lesz tudomásul venni. A Giskrák és Hopfenek közölnéi tehát ma a hogy Krach után sem kérenek abból a tisztekezőből, mely különben többe nem kerül nagy áldozatba. Akármint gondolkozunk a pártól, mely a főntöbbségi közlémény szerint, az összeférhetlenségi javaslat előterjesztését tervezzi, közjogi politikája és esélyei tekintetében, azt az érdemtel nem lehet elvitatni, hogy a pénzügyi szédelgés rontó nyavalyájától mindenma ment volt, és keze tiszta. Tisztább azon szélsőb árnyalati feudális aristokratizációnál, mely a mai „birodalomról” ugyan nem igen akar tudni, de azért a maga szűkebb hazájában nemzetiségi színezetű, úgy üzletekhe bocsájköztöti, és az ellenséges kormány-körökben bíró barátai befolyás, jókora profittal tudta értékesíteni. Tehát a Reichsrathban is logikaból várhatunk inkompatibilitási mozgalmat; olyan tulságba az persze soha nem fog menni, mint a magyar törvényhozásban.

Az osztrák dolgok szemléiben lehetetlen meg nem emlékeznünk Prága fejedelem halottjáról, a hesseni választófejedelemről, kinek temetési ünnepélye körülbelül holnapután menend végebe, minthogy a különösen az alkalma szünt megterezési köcsik és más hasonló gyász-pompaszereik korában nem igen készülhetek el, de föleg azért, mert több napba kerül, míg a hesseni hírek, a régi udvartartás honnredégt embeerei Prágába megérkezhetnek. Egy részük porosz, azaz „birodalmi” szolgálatban van, s eszerint nem mehetnek el porosz engedély nélkül, mely aligha oly szives, hogy ne késsék egy kísit.

A hesseni fejedelemmel egy jó darab nemet és (történeti) ausztriai politika is temetetik el. Egyike volt ő azon utolsó mohikánoknak, kiknek temetkezésén mi még ott vagyunk, de a jövendő nemzedék csak a krónikából fog róluk tudomást tezezhetni, mintegy régmúlt idők kődbevezetése emlékeiről. A hesseni fejedelem meg azon fajtából való volt, mely Németország csak egymást egyensúlyozó államok fötárazójában ismert; kizárólag egy állam-borsok országának — mindentabszolutezó fennhatóságú ellen kézzelabszolutezó küzdött, és Ausztria hagyományos sulyát Németországban isteni jognyánál tisztelte. A hesseni fejedelem élete utolsó szakának szomorú végzete e hitnek, e küzdesnek, e tiszteltnek következménye. Ausztria mellett fegyvert fögött nyíltan utogondolat nélkül szazt trónját vesztette és duzzogva, gyűlölközve visszavonult a királyi Prága egyik régi hercegi udujába — megtörve, de meg nem hajolva.

Nevezetes, hogy a bécsi sajtó nem győzi gúnyval, megvetéssel, rágalmal tetezni a fejedelmi koporsót. Igaz, régi módi páriarhalis német duodezszarnok volt és mint magüember nem olyan a k. „kellemesnek” szoktak találni. De ha volna a bécsi sajtóban osztrák érzület, azt méltányolnák mindeneslégg, hogy Ausztria barátja volt. Mint ember pedig halála múltból, ama fejedelmi atyjafián leténel, kik az alamszina képen meghagyott trónuson ékeskednek — porosz borszolgáuk.

Az alkotmányos párt körében nagy az öröm azon győzelem felett, melyre a párt a krajnai kereskedelmi kamara a osztályaiában viradt. Az első választást a kereskedelmi miniszter megsemmisítette volt. Csupa szlovén és klerikális lön akkor a tisztségekre és választmányi helyekre megválasztva; ma tulynomlag liberális németek. Dacára annak, hogy föltete alárendelt jelentőségét tulajdonítunk az egész tisztelt kamarának, de mindenképpel tisztviselői és választmányja politikai hitvallásának, mégis regisztráljuk a hirt, persze nem örömmel, hanem kórjelképpen. Elesen illusztrálja az, hogy a pártszellem és nemzetiségi viszály mily mélyen, gyökeresen megragadta Ausztriának nemcsak politikai, de társadalmi életét is, midőn a közgazdasági és kereskedelmi érdekek semleges terén a politikai, sőt egyházi pártvallás a döntő. Ha Ausztria politikai közvéleményében meg volna a kellő tárgyalosság tiszta látása, nem lenne győzöképpel, mely így örömhírben ne szomorúkodnék.

Az Oñenheim per szükségképp hatása az osztrák parlamentárismusra már előre veti árnyát. Hiába mutat az osztrák sajtó a mi közviszonyaink zilalságára, melyben a korrupciónak is jókora része volt. Az talán még sem volt akkora, de semmi esetre sem nagyobb annál, mely a Reichsrath két házat inficziálta. S azért egyaránt fontosnak és valószínűnek tartjuk a hirt, mely Ausztriára nézve is egy inkompatibilitási törvényeket hivatkozta. Ugyanis a jobbkezők (a németek és más nemzetiségű nagybirtokosok másrészt konzervatív ellenek) körében ismételen felmerül a kérdés — írja az egyik megfigyelő — értesült vidéki közlönye — vajjon nem volna-e időszerű oly törvény létesítésére törekedni, mely megtiltszítaná a képviselőházat oly elemektől, melyek sokkal nagyobb mérvben kötöttek magánérdekekhez, mint a hogy az a törvényhozó függetlenségével és elfogulatlanságával összefér. A sajtó, valamint a nagy közönségben már hazumaló idő óta nyilvánuló hangulat indokolja annak szükségét, hogy a parlament tekintélye olyan megtámadatásoktól megóvassék, melyek azt végleg megingatnák. Hányszor nem mutatták föl a mostani képviselőháznak valamennyi igazgató tanácsosai teljes lajstromát. Ezzel szembe vehető, hogy nem az alsóházi ellenkező feladata, a mai kamarának, mely az alkotmányos párti törekvés uralma alatt áll, tekintélyes erősbőlétet élvez. De az ellenkező azon részének, mely a Reichsrathba lépett, nem közönség dolog a parlamentárismus hírneve, s az összeférhetlenségi törvény javaslatával ő is hozzá akar járulni a tisztítási processushoz.

Ez értelemben a jobbkezőpárt köré már a legközelebbi ülésésk alatt megrende a szükséges intézkedéseket, hogy ez ügy a képviselőház napirendjére kerüljön. A mi az alkotmányos pártot illeti, remélhető, hogy szívesen felhasználja az alkalmat, melylyel többszörösen Verwaltungrathjait és hasonló érdekeket saját képre rendeltetéseöknek viszszaadhatták. A magyar országgyűlés oly példát adott, mely valóban utánzásra méltó.

Eldig a conservatív organum közléménye. Az egész bécsi alkotmányos párti sajtó ignorálja, a mit jó lesz tudomásul venni. A Giskrák és Hopfenek közölnéi tehát ma a hogy Krach után sem kérenek abból a tisztekezőből, mely különben többe nem kerül nagy áldozatba. Akármint gondolkozunk a pártól, mely a főntöbbségi közlémény szerint, az összeférhetlenségi javaslat előterjesztését tervezzi, közjogi politikája és esélyei tekintetében, azt az érdemtel nem lehet elvitatni, hogy a pénzügyi szédelgés rontó nyavalyájától mindenma ment volt, és keze tiszta. Tisztább azon szélsőb árnyalati feudális aristokratizációnál, mely a mai „birodalomról” ugyan nem igen akar tudni, de azért a maga szűkebb hazájában nemzetiségi színezetű, úgy üzletekhe bocsájköztöti, és az ellenséges kormány-körökben bíró barátai befolyás, jókora profittal tudta értékesíteni. Tehát a Reichsrathban is logikaból várhatunk inkompatibilitási mozgalmat; olyan tulságba az persze soha nem fog menni, mint a magyar törvényhozásban.

Az osztrák dolgok szemléiben lehetetlen meg nem emlékeznünk Prága fejedelem halottjáról, a hesseni választófejedelemről, kinek temetési ünnepélye körülbelül holnapután menend végebe, minthogy a különösen az alkalma szünt megterezési köcsik és más hasonló gyász-pompaszereik korában nem igen készülhetek el, de föleg azért, mert több napba kerül, míg a hesseni hírek, a régi udvartartás honnredégt embeerei Prágába megérkezhetnek. Egy részük porosz, azaz „birodalmi” szolgálatban van, s eszerint nem mehetnek el porosz engedély nélkül, mely aligha oly szives, hogy ne késsék egy kísit.

A hesseni fejedelemmel egy jó darab nemet és (történeti) ausztriai politika is temetetik el. Egyike volt ő azon utolsó mohikánoknak, kiknek temetkezésén mi még ott vagyunk, de a jövendő nemzedék csak a krónikából fog róluk tudomást tezezhetni, mintegy régmúlt idők kődbevezetése emlékeiről. A hesseni fejedelem meg azon fajtából való volt, mely Németország csak egymást egyensúlyozó államok fötárazójában ismert; kizárólag egy állam-borsok országának — mindentabszolutezó fennhatóságú ellen kézzelabszolutezó küzdött, és Ausztria hagyományos sulyát Németországban isteni jognyánál tisztelte. A hesseni fejedelem élete utolsó szakának szomorú végzete e hitnek, e küzdesnek, e tiszteltnek következménye. Ausztria mellett fegyvert fögött nyíltan utogondolat nélkül szazt trónját vesztette és duzzogva, gyűlölközve visszavonult a királyi Prága egyik régi hercegi udujába — megtörve, de meg nem hajolva.

Nevezetes, hogy a bécsi sajtó nem győzi gúnyval, megvetéssel, rágalmal tetezni a fejedelmi koporsót. Igaz, régi módi páriarhalis német duodezszarnok volt és mint magüember nem olyan a k. „kellemesnek” szoktak találni. De ha volna a bécsi sajtóban osztrák érzület, azt méltányolnák mindeneslégg, hogy Ausztria barátja volt. Mint ember pedig halála múltból, ama fejedelmi atyjafián leténel, kik az alamszina képen meghagyott trónuson ékeskednek — porosz borszolgáuk.

Az alkotmányos párt körében nagy az öröm azon győzelem felett, melyre a párt a krajnai kereskedelmi kamara a osztályaiában viradt. Az első választást a kereskedelmi miniszter megsemmisítette volt. Csupa szlovén és klerikális lön akkor a tisztségekre és választmányi helyekre megválasztva; ma tulynomlag liberális németek. Dacára annak, hogy föltete alárendelt jelentőségét tulajdonítunk az egész tisztelt kamarának, de mindenképpel tisztviselői és választmányja politikai hitvallásának, mégis regisztráljuk a hirt, persze nem örömmel, hanem kórjelképpen. Elesen illusztrálja az, hogy a pártszellem és nemzetiségi viszály mily mélyen, gyökeresen megragadta Ausztriának nemcsak politikai, de társadalmi életét is, midőn a közgazdasági és kereskedelmi érdekek semleges terén a politikai, sőt egyházi pártvallás a döntő. Ha Ausztria politikai közvéleményében meg volna a kellő tárgyalosság tiszta látása, nem lenne győzöképpel, mely így örömhírben ne szomorúkodnék.

Az Oñenheim per szükségképp hatása az osztrák parlamentárismusra már előre veti árnyát. Hiába mutat az osztrák sajtó a mi közviszonyaink zilalságára, melyben a korrupciónak is jókora része volt. Az talán még sem volt akkora, de semmi esetre sem nagyobb annál, mely a Reichsrath két házat inficziálta. S azért egyaránt fontosnak és valószínűnek tartjuk a hirt, mely Ausztriára nézve is egy inkompatibilitási törvényeket hivatkozta. Ugyanis a jobbkezők (a németek és más nemzetiségű nagybirtokosok másrészt konzervatív ellenek) körében ismételen felmerül a kérdés — írja az egyik megfigyelő — értesült vidéki közlönye — vajjon nem volna-e időszerű oly törvény létesítésére törekedni, mely megtiltszítaná a képviselőházat oly elemektől, melyek sokkal nagyobb mérvben kötöttek magánérdekekhez, mint a hogy az a törvényhozó függetlenségével és elfogulatlanságával összefér. A sajtó, valamint a nagy közönségben már hazumaló idő óta nyilvánuló hangulat indokolja annak szükségét, hogy a parlament tekintélye olyan megtámadatásoktól megóvassék, melyek azt végleg megingatnák. Hányszor nem mutatták föl a mostani képviselőháznak valamennyi igazgató tanácsosai teljes lajstromát. Ezzel szembe vehető, hogy nem az alsóházi ellenkező feladata, a mai kamarának, mely az alkotmányos párti törekvés uralma alatt áll, tekintélyes erősbőlétet élvez. De az ellenkező azon részének, mely a Reichsrathba lépett, nem közönség dolog a parlamentárismus hírneve, s az összeférhetlenségi törvény javaslatával ő is hozzá akar járulni a tisztítási processushoz.

Ez értelemben a jobbkezőpárt köré már a legközelebbi ülésésk alatt megrende a szükséges intézkedéseket, hogy ez ügy a képviselőház napirendjére kerüljön. A mi az alkotmányos pártot illeti, remélhető, hogy szívesen felhasználja az alkalmat, melylyel többszörösen Verwaltungrathjait és hasonló érdekeket saját képre rendeltetéseöknek viszszaadhatták. A magyar országgyűlés oly példát adott, mely valóban utánzásra méltó.

Eldig a conservatív organum közléménye. Az egész bécsi alkotmányos párti sajtó ignorálja, a mit jó lesz tudomásul venni. A Giskrák és Hopfenek közölnéi tehát ma a hogy Krach után sem kérenek abból a tisztekezőből, mely különben többe nem kerül nagy áldozatba. Akármint gondolkozunk a pártól, mely a főntöbbségi közlémény szerint, az összeférhetlenségi javaslat előterjesztését tervezzi, közjogi politikája és esélyei tekintetében, azt az érdemtel nem lehet elvitatni, hogy a pénzügyi szédelgés rontó nyavalyájától mindenma ment volt, és keze tiszta. Tisztább azon szélsőb árnyalati feudális aristokratizációnál, mely a mai „birodalomról” ugyan nem igen akar tudni, de azért a maga szűkebb hazájában nemzetiségi színezetű, úgy üzletekhe bocsájköztöti, és az ellenséges kormány-körökben bíró barátai befolyás, jókora profittal tudta értékesíteni. Tehát a Reichsrathban is logikaból várhatunk inkompatibilitási mozgalmat; olyan tulságba az persze soha nem fog menni, mint a magyar törvényhozásban.

Az osztrák dolgok szemléiben lehetetlen meg nem emlékeznünk Prága fejedelem halottjáról, a hesseni választófejedelemről, kinek temetési ünnepélye körülbelül holnapután menend végebe, minthogy a különösen az alkalma szünt megterezési köcsik és más hasonló gyász-pompaszereik korában nem igen készülhetek el, de föleg azért, mert több napba kerül, míg a hesseni hírek, a régi udvartartás honnredégt embeerei Prágába megérkezhetnek. Egy részük porosz, azaz „birodalmi” szolgálatban van, s eszerint nem mehetnek el porosz engedély nélkül, mely aligha oly szives, hogy ne késsék egy kísit.

A hesseni fejedelemmel egy jó darab nemet és (történeti) ausztriai politika is temetetik el. Egyike volt ő azon utolsó mohikánoknak, kiknek temetkezésén mi még ott vagyunk, de a jövendő nemzedék csak a krónikából fog róluk tudomást tezezhetni, mintegy régmúlt idők kődbevezetése emlékeiről. A hesseni fejedelem meg azon fajtából való volt, mely Németország csak egymást egyensúlyozó államok fötárazójában ismert; kizárólag egy állam-borsok országának — mindentabszolutezó fennhatóságú ellen kézzelabszolutezó küzdött, és Ausztria hagyományos sulyát Németországban isteni jognyánál tisztelte. A hesseni fejedelem élete utolsó szakának szomorú végzete e hitnek, e küzdesnek, e tiszteltnek következménye. Ausztria mellett fegyvert fögött nyíltan utogondolat nélkül szazt trónját vesztette és duzzogva, gyűlölközve visszavonult a királyi Prága egyik régi hercegi udujába — megtörve, de meg nem hajolva.

Nevezetes, hogy a bécsi sajtó nem győzi gúnyval, megvetéssel, rágalmal tetezni a fejedelmi koporsót. Igaz, régi módi páriarhalis német duodezszarnok volt és mint magüember nem olyan a k. „kellemesnek” szoktak találni. De ha volna a bécsi sajtóban osztrák érzület, azt méltányolnák mindeneslégg, hogy Ausztria barátja volt. Mint ember pedig halála múltból, ama fejedelmi atyjafián leténel, kik az alamszina képen meghagyott trónuson ékeskednek — porosz borszolgáuk.

Az alkotmányos párt körében nagy az öröm azon győzelem felett, melyre a párt a krajnai kereskedelmi kamara a osztályaiában viradt. Az első választást a kereskedelmi miniszter megsemmisítette volt. Csupa szlovén és klerikális lön akkor a tisztségekre és választmányi helyekre megválasztva; ma tulynomlag liberális németek. Dacára annak, hogy föltete alárendelt jelentőségét tulajdonítunk az egész tisztelt kamarának, de mindenképpel tisztviselői és választmányja politikai hitvallásának, mégis regisztráljuk a hirt, persze nem örömmel, hanem kórjelképpen. Elesen illusztrálja az, hogy a pártszellem és nemzetiségi viszály mily mélyen, gyökeresen megragadta Ausztriának nemcsak politikai, de társadalmi életét is, midőn a közgazdasági és kereskedelmi érdekek semleges terén a politikai, sőt egyházi pártvallás a döntő. Ha Ausztria politikai közvéleményében meg volna a kellő tárgyalosság tiszta látása, nem lenne győzöképpel, mely így örömhírben ne szomorúkodnék.

Az Oñenheim per szükségképp hatása az osztrák parlamentárismusra már előre veti árnyát. Hiába mutat az osztrák sajtó a mi közviszonyaink zilalságára, melyben a korrupciónak is jókora része volt. Az talán még sem volt akkora, de semmi esetre sem nagyobb annál, mely a Reichsrath két házat inficziálta. S azért egyaránt fontosnak és valószínűnek tartjuk a hirt, mely Ausztriára nézve is egy inkompatibilitási törvényeket hivatkozta. Ugyanis a jobbkezők (a németek és más nemzetiségű nagybirtokosok másrészt konzervatív ellenek) körében ismételen felmerül a kérdés — írja az egyik megfigyelő — értesült vidéki közlönye — vajjon nem volna-e időszerű oly törvény létesítésére törekedni, mely megtiltszítaná a képviselőházat oly elemektől, melyek sokkal nagyobb mérvben kötöttek magánérdekekhez, mint a hogy az a törvényhozó függetlenségével és elfogulatlanságával összefér. A sajtó,

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. It includes sub-sections like 'HIVATALOS RÉSZ', 'Malmok', and 'Záloglevelek'.

A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI.

Table listing market prices for various goods in Buda, including flour, oil, and other commodities. It includes sub-sections like 'Hivatalos közlések' and 'Hivatalos közlések szerint'.

Advertisement for 'Franklin-Társulat' featuring 'Népszerű Ismeretek Könyve' by Gyula Schatter and 'Dr. TOLDY LÁSZLÓ'.

Advertisement for 'Franklin-Társulat' featuring 'Magyarország képekben' by Miklós Nagy.

Advertisement for 'Egy csésze kávé' by Leitner és Grünwald.

Advertisement for 'Kézikönyv KIR. KÖZJEGYZŐK' by Dr. Dárdai Sándor és Zlinszky Imre.

Advertisement for 'Közsegi jegyzők naplára' and 'Évkönyve'.

Advertisement for 'Képes Néplap' and 'Politikai Híradó'.

Advertisement for 'Franklin-Társulat' featuring 'Három orosz és három angol kalandjai'.

Advertisement for 'Franklin-Társulat' featuring 'Nemzeti nagy képes naptár 1875. évre'.

Advertisement for 'Igen fontos gazdasszonyok, mosók és mosónők' by Ferencz Palme.

Advertisement for 'Franklin-Társulat' featuring 'Falusi gazda naptára 1875. évre'.